

Fundament: Barva

Jakub Tomáš | Petr Gruber | Pure Beauty

10. 1. – 2. 3. 2014

Galerie Alternativa

Kurátor: Jaroslav Grodl

Tisková zpráva

Výstava obrazů tří mladých malířů (dvou absolventů a jednoho aktuálního diplomanta AVU), u nichž shodně platí, že barva, respektive zformulování záměru skrze barevný výraz, je základním principem jejich tvorby. Považují za podstatné, aby výsledné práce byly uchopitelné především v rovině jazyka výtvarných forem a teprve posléze (nikoliv výhradně) skrze informační návod, klíč. Necítí potřebu utíkat před tíhou malířské tradice ke konceptualismu, ale naopak berou celou historii malířství jako výzvu a stále žijou platformu a věří, že definice malířství, potažmo obrazu, jako „plochy pokryté barvami v určitém řádu“ (Maurice Denis) skýtá nevyčerpatelnou škálu variací živých sdělení. Za podstatnou re-definici výše uvedené modernistické formulky o malířství lze považovat programový obraz Gerharda Richtera „Akt sestupující ze schodů“, který v reakci na smrt malby v dadaistické revoluci zapojením mediálního obrazu světa (v Richterově případě fotografické předlohy) do světa malířství nepřímou říká, že malířství už se nevztahuje pouze k přímé skutečnosti, ale též k odvozené, umělé skutečnosti, která je pouhým zrcadlením první a která stále více s primární skutečností prorůstá, až se ztrácejí hranice, tedy nepřímou říká, že malířství je schopno postihnout všemožné odstíny „vědomí o světě“ (nikoliv pouze „odstíny světa“) – od citové upřímnosti (modernismus) až po ironii (typická strategie postmoderny), tedy může různě „postihovat pravdy“ i různě „klamati tělem“.

Jakub Tomáš (nar. 1982) dochází rafinovanou kombinací výtvarné invence a historické konvence k „vrstveným“ obrazům, které ovšem své tematické plány a znejističující významové prvky ukrývají za fasádou optické jednoty a šťavnaté smyslovosti. Barva zde hraje podstatnou roli, neboť určuje moment překvapení, klame tělem, vytváří jakési mimikry. Autor vychází z žánru zátiší, kdysi klidného života věcí, který je ovšem dnes proměněn v živý pohyb nadprodukce zboží a tak není nouze o náhodná setkání šicího stroje a deštníku na operačním stole. Lidé na obrazech se pod stejnou optikou mění ve figurky podivných scén v divadle světa.

Petr Gruber (nar. 1989) ve svých obrazech zdůrazňuje atmosféru. Ty mohou asociovat ponurou básnivost a náladovost secese, ovšem současně lze pocítit expresivní až existenciální úlohu barvy. Gruber vychází z bodu osobního zážitku, který nejprve probádává v akvarelu. Odtud následný obraz staví pomocí prolínajících se zákmitů světla, které něco vyjevují a něco nechávají nezřetelné. Realita a sen se setkávají na hranici vzpomínky. Tento psychologizující rozměr prací připomene některé filmové postupy a přesvědčuje, ačkoliv současný výtvarný provoz autorovu evidentnímu romantismu příliš nepřeje.

Pure Beauty (nar. 1984) ve svých obrazech akcentuje ženské hrdinky v sledu každodenností. Zřetelný je především zájem o život v prostoru města. Charakter prostředí (historická architektura, periferie, exteriér, interiér atd.) či proměnlivost světelných nálad spoluurčují v civilních scénách různorodost výsledného výrazu maleb, barva se různě připoutává a zase odpoutává od předmětů, míra výtvarné zkratky přirozeně kolísá. Postupným ohmatáváním jednotlivých nuancí různých situací (lidí a míst) naplňuje tak své dle vlastních slov - obecné, v zásadě existenciální, téma pozice člověka v prostoru, které tu stále je přítomné.